

af *Svend Andersen* (Rosk. a.) (FP) og *Maisted* (FP).

Uden for tillægsbetænkningen var på blad nr. 217 stillet 14 ændringsforslag (nr. 536-549) af *Wilhjelm* (VS).

(Tillægsbetænkningen med bilag og ændringsforslagene uden for tillægsbetænkningen er optaget i tillæg D).

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Formanden:

Taletiden er for ordførere 20 minutter i første omgang og 10 minutter i anden omgang.

Erling Olsen (S):

Den 15. februar havde vi valg, og den 1. marts trådte det nye folketing sammen. Det rejste store problemer for arbejdet med forslag til finanslov for 1977-78, og en overgang så det ud, som om vi måtte ty til en midlertidig bevillingslov, men det undgår vi lykkeligvis, takket være mange menneskers hårde arbejde og gode viljer. Lad mig nævne det gamle finansudvalg først, finansudvalgets sekretariat, tjenestemændene i ministerierne og styrelserne.

Under hr. Lysholt Hansens energiske ledelse kastede det gamle finansudvalg sig over finanslovsforslaget, så snart det var fremsat. I daglange møder tyggede det paragraf efter paragraf igennem og stillede et meget stort antal spørgsmål til ministre. Gennem finansudvalgets sekretariat gik disse spørgsmål til skriftlig besvarelse i ministerier og styrelser, og de vendte besvaret tilbage før valget. Derfor havde det nye finansudvalg et kæmpemateriale foran sig, da det mødtes i marts. De genvalgte medlemmer havde været det igennem, men de nyvalgte finansudvalgsmedlemmer og det nyindvalgte parti, retsforbundet, havde det ikke. De havde i givet fald kunnet forlange så megen tid til behandlingen, at det var gået galt, men det gjorde de ikke. De smøgede ærmerne op og viste i øvrigt os andre gamle finansudvalgsmedlemmer så megen tillid, at vi nåede det, og det fortjener de anerkendelse og tak for.

Men deres indsats og selvdisciplin alene havde ikke været nok til at give tredjebehandlingen i dag et nogenlunde rimeligt forløb.

Fremskridtspartiets fircifrede antal ændringsforslag havde kunnet gøre afstemningsproceduren til en ren farce. Jeg brugte sidste år en del af min ordførertale til at drøfte, hvorledes vi kunne imødegå noget sådant ved at ændre folketingets forretningsorden. Jeg er glad for i dag at kunne konstatere, at det ikke længere er aktuelt.

På hr. Lysholt Hansens initiativ nåede man frem til, at fremskridtspartiet samlede omkring 90 pct. af sine ændringsforslag i ét eneste forslag til en ny, men til gengæld meget specificeret budgetreguleringskonto. Herved opnåede vi et kompromis imellem fremskridtspartiets ønske om at tegne et detaljeret billede af, hvad det ville, og folketingets ønske om at begrænse afstemningernes antal. Hr. Lysholt Hansen fortjener tak for dette initiativ, og fremskridtspartiet skal også have en tak, fordi det tog dette hensyn til folketinget. Det er så sjældent, at man har en grund til at takke fremskridtspartiet, og så må denne anledning jo benyttes.

Alligevel har vi alt for mange ændringsforslag og alt for mange afstemninger ved denne tredje behandling. Det hænger bl. a. sammen med, at kommunisterne møder med næsten lige så mange ændringsforslag som fremskridtspartiet. Disse to partier demonstrerer i fuldt mål, at de tilhører en anden art eller andre arter end folketingets øvrige partier. I det hele taget gælder det, at man gennem ændringsforslagene kan danne sig et indtryk af partiernes ønsker til den almindelige økonomiske politik. Hermed tænker jeg først og fremmest på summerne af deres udgifts- og indtægtsforslag og dermed den påvirkning af økonomien, de ønsker gennem statsfinanserne.

Det vil jeg vende tilbage til under debatten om finanslovsforslaget som helhed. Her og nu skal jeg knytte nogle bemærkninger til de forskelle i samfundssyn, som ændringsforslagene markerer.

Det siges af og til, at det er ét fedt, det hele herinde på Christiansborg, og at det derfor kan være temmelig ligegyldigt, hvor man sætter sit kryds på valgdagen. Jeg synes, at ændringsforslagene med al tydelighed viser noget andet. De fortæller, at der er både artsforskelle og væsensforskelle mellem partierne.

Artsforskellene markeres tydeligst mellem regeringsforslaget på den ene side og fremskridtspartiets ændringsforslag på den anden side. Men der er også artsforskelle imellem re-